

İstanbul BAM 13. HD E.2026/520 K.2026/1434 (09.07.2026)

Karar metni, resmî kaynakta yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

T.C.

İSTANBUL

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

13. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO: 2026/520 Esas

KARAR NO : 2026/1434 Karar

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

B Ö L G E A D L İ Y E M A H K E M E S İ K A R A R I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ: İSTANBUL 8. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

NUMARASI : 2025/46 Esas - 2025/737 Karar

TARİHİ: 20/11/2025

DAVA: İstirdat

KARAR TARİHİ: 09/07/2026

İlk derece Mahkemesinde yapılan inceleme sonucunda verilen karara karşı istinaf kanun yoluna başvurulmuş olmakla dava dosyası incelendi:

TARAFLARIN İDDİA VE SAVUNMASININ ÖZETİ:

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin, davalı banka nezdinde açmış olduğu hesaplara birikimlerini yatırdığını, bir kısım mevduatını çekmek istediğinde müvekkiline hesaplarındaki meblağların çekilmiş olduğu ve hesaplarının da kapatılmış olduğunun sözlü olarak bildirildiğini, müvekkilinin, yazılı olarak bankaya başvurmuş olmasına karşın bankaca kendisine bir cevap verilmediğini, bunun üzerine davalı banka aleyhine ilk kez Kadıköy 5. Asliye Hukuk Mahkemesinin 1998/134 esas sayılı dosyası ile açılan alacak davasının, aynı mahkemenin 2000/126 karar sayılı ve 21.02.2000 günlü ilamı ile 59.691.394.355,00-TL üzerinden kabul edildiğini, davalının temyizi üzerine Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2000/4364-7435 sayı ve 03.10.2000 tarihli kararı ile; "bankanın Kızıltoprak Şubesi kayıtları üzerinde doğrudan inceleme yaptırılarak alınacak rapor sonucunda davacı adına açılan hesapların varlığı ve dayanaklarının araştırılması, savunmada belirtildiği gibi bu hesapların fiktif olup olmadıklarının saptanması, her bir işlemin kökenine inilerek gerçekliğinin ve geçerliliğinin belirlenmesinden sonra uyuşmazlığın bu çerçevede çözümü" istenerek ve ayrıca istem aşılarak karar verildiğine işaretle bu yönden de hükmün bozulduğunu, bozmaya uyularak yapılan yeniden yargılama sonucunda Kadıköy 5. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2000/1108 esas, 2004/1356 karar sayılı ve 28.12.2004 tarihli kararı ile 1.000.000.000,00-TL üzerinden davanın kabulüne karar verildiğini, davalı tarafından temyiz edilen bu kararın da Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2005/2787 esas, 2006/2492 karar sayılı ve 13.03.2006 tarihli kararı ile onandığını, onama gerekçesinde; "... davacının alacağının bu davada talep edilen miktarın üzerinde olduğu anlaşılmış olup davacının alacağının tamamına yönelik saptamanın açılacak ek davada yapılacak inceleme ile belirlenebileceği ..." tespit edildiğini, bu gerekçe üzerine müvekkili tarafından Kadıköy Asliye 1. Ticaret Mahkemesinin 2006/457 esas sayılı dosyası ile fazlaya ilişkin haklar saklı tutularak yeni bir dava açıldığını ve aynı mahkemenin 2010/872 karar sayılı ve 30.11.2010 tarihli kararı ile davanın kısmen kabul edildiğini,

davalının temyiz itirazları nedeniyle; "davacının ıslah talebine karşı davalının yaptığı zamanaşımı savunmasının incelenip değerlendirilmesi ve sonuca göre bir karar verilmesi gerekirken, bu konuda hiçbir karar verilmemesi doğru görülmemiş" denilerek Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2011/5137 esas, 2013/6845 karar sayılı ve 04.04.2013 tarihli kararı ile hükmün davalı yararına bozulduğunu, bozma nedeniyle yapılan yeniden yargılama sonucunda yerel mahkemece bozmaya uyulduğunu, 2013/801-394 sayı ve 10.12.2013 günlü ilam ile "yasal anlamda ıslah söz konusu olmadığından zamanaşımı itirazının reddine" karar verilerek davanın kısmen kabul edildiğini, davalının temyiz itirazları nedeniyle bu defa Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2017/210-1109 sayı ve 27.02.2017 tarihli kararı ile kararın bozulduğunu, bozma kararında, davacının 01.04.2008 tarihli dilekçesinin, dairenin 04.04.2013 tarihli, 2011/5137 esas ve 2013/6845 karar sayılı ilamı ile ıslah dilekçesi olarak kabul edildiğinin belirtildiğini, yerel mahkemenin bozmaya uyma kararının, davalı yönünden usuli kazanılmış hak olarak değerlendirildiğini, "01.04.2008 tarihli ıslah dilekçesindeki taleplerin nitelikleri ayrı ayrı gözetilerek davalının zamanaşımı itirazının değerlendirilmesi" gerektiğinden bahisle bozulan dosyanın mahkemesine gönderildiğini, bozma nedeniyle yapılan yeniden yargılama sonucunda yerel mahkemece bozmaya uyulduğunu, 2019/119 esas ve 2021/92 karar sayılı ve 27.01.2021 günlü ilam ile davanın kısmen kabulüne karar verildiğini, temyiz olunan bu kararın Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2021/5547 esas, 2022/5298 karar sayılı ve 27.06.2022 tarihli kararı ile onandığını, davalının karar düzeltme talebinin de yine Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2022/6245 esas, 2023/1076 karar sayılı ve 23.02.2023 tarihli kararı ile reddedilmesi üzerine kararın kesinleştiğini, yargılama sırasında 5 ayrı kez bilirkişi raporu alındığını, kök ve tüm ek bilirkişi raporlarında, diğer hisse senetleriyle birlikte 1560 adet ... hisse senedinin davacıya ait olduğunun tespit edildiğini, kesinleşen yerel mahkeme kararında diğer hisse senetleriyle birlikte bu hisse senetlerinin de 03.07.2006 dava tarihi itibarıyla aynen iadesi ıslah yoluyla talep olunmuşsa da "...dava dilekçesinde yer almayan ... ait 1560 adet hissenin aynen iadesi talebinin de eklendiği belirlenmiş, ıslah yoluyla, müstakil yeni bir talebin eklenemeyeceği, bu talebin mesmu olmadığı" gerekçesiyle 1560 adet ... hisse senedi yönünden taleplerinin reddolunduğunu, hisse senedinin bir mülkiyet senedi olduğunu, vade içermediğini, bu niteliğinden ötürü, yani mülkiyet senedi olması ve vade taşımaması nedeni ile zamanaşımına da tabi olmadığını, yine kural olarak hisse senedi bedele dönüşmedikçe zamanaşımının başlamayacağını, bu nedenle dava konusu hisse senedi yönünden zamanaşımının söz konusu olmadığını, İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2019/119 esas 2021/92 karar sayılı (bozma öncesi 2006/457 esas) dosyasında davacının hak sahibi olduğu tespit olunan, fakat söz konusu dava dosyasında hüküm altına alınamayan 1560 adet ... hisse senedinin, 03.07.2006 tarihi itibarıyla bedelli/bedelsiz sermaye artırımları da eklenmek suretiyle ve davacıya aynen iadesine karar verilmesi için yapılan arabuluculuk görüşmelerinin de anlaşmazlıkla sonuçlandığını, tüm bu nedenlerle 1560 adet ... hisse senedinin, 03/07/2006 tarihi itibarıyla bedelli/bedelsiz sermaye artırımları da eklenmek suretiyle aynen iadesini talep etmiştir.

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; davacı tarafça ikame olunan Kadıköy 5. Asliye Hukuk Mahkemesinde 1998/134 esas sayılı ilk davada, Yargıtay tarafından "... davacının alacağının bu davada talep edilen miktarın üzerinde olduğu anlaşılmış olup davacının alacağının tamamına yönelik saptamanın açılacak ek davada yapılacak inceleme ile belirlenebileceği ..." tespiti yapılarak karar kurulduğunu, davacı tarafın bunun üzerine, İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2019/119 (Eski Kadıköy 1. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2006/457) esas sayılı dosyası ile menkul kıymetlerinin tespiti ve iadesi talepli ikinci davasını ikame ettiğini, daha sonra ise, görülmekte olan davaya 01.04.2008 tarihinde sunmuş olduğu dilekçesi ile dava dilekçesinde talep etmediği "1560 adet ... hisse senedinin aynen iadesini" ıslah etmek suretiyle talep ettiğini, İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2019/119 esas, 2021/92 karar sayılı ve 27.01.2021 tarihli kararı ile; "10 yıllık

zamanaşımı süresinin 24/02/2008 tarihinde dolmasına karşın davacı vekilince ıslah dilekçesinin 01/04/2008 tarihinde sunulduğu, ıslah tarihinde zamanaşımının dolduğu Mahkememizce değerlendirilmiştir." gerekçesi ile davacının işbu davaya da konu ettiği talep yönünden "aşan istemlerin zamanaşımı nedeniyle reddine" karar verdiğini, bu kararın, davacı tarafca temyiz edilmiş olduğunu ve Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 2021/5547 esas, 2022/5298 karar sayılı ve 27.06.2022 tarihli kararı ile temyiz taleplerinin reddi ile kararın aynen onanmasına karar verildiğini, dolayısıyla, "1560 adet ... hisse senedinin iadesi talebinin zamanaşımı sebebi ile reddi" doğrultusunda verilen kararın kesinleştiğini, bu davaya konu talep sonucunun daha önce İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2019/119 esas sayılı dosyasına ıslah ile konu edilmiş olduğunu, zamanaşımı sebebi ile reddine karar verildiğini ve bu kararın kesinleştiğini, bu sebeple kesin hükme bağlanmış olması nedeniyle bu davanın dava şartını taşımadığını, kabul anlamına gelmemek kaydıyla, dava konusu edilen 1560 ... hissesinin 27.03.2025 tarihi itibarıyla İstanbul Borsasındaki karşılığının 8.732.100,00-TL dolaylarında olduğunu, ancak davacı tarafın, bu dava nispi bir dava olmasına rağmen ilgili tutar üzerinden gerekli harcı yatırmadığını, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 146. maddesinde zamanaşımı süresinin açık olduğunu, taraflar arasında bankacılık hizmet sözleşmesinin var olduğunun kabulünde dahi, ilgili davanın 10 yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğunu, eldeki davanın bir hukuki temelinin olması gerektiğini, bu hukuki temelin sözleşmeye aykırılık, haksız fiil, sebepsiz zenginleşme şeklinde tezahür etmesi gerektiğini, bu hukuki temellerden hangisine dayanılırsa dayanılsın, davacının mezkur talebinin zamanaşımına uğramış olduğunun gayet açık ve net olduğunu, davacının iddia ettiği menkul kıymetle alakalı olarak ilgili şube kayıtları incelendiğinde, davacı tarafa ait herhangi bir emareye rastlanılmadığını, İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2019/119 esas sayılı dosyasında alınan bilirkişi raporunda, davacı tarafa ait görünen hesapların fiktif olduğunun tespit edildiğini, olay tarihinde İzmir'de ikamet eden davacının, İstanbul'daki bir banka şubesinden ve arkadaşı şube müdürü vasıtasıyla açtığını iddia ettiği, ancak buna ilişkin tek bir belge dahi ibraz edemediği ve kaynağını açıklayamadığı hesapların gerçekliğini kabul etmenin genel hukuk prensiplerine, senetle ispat kuralına ve hayatın olağan akışına aykırı olduğunu, davacı tarafın, alacağının olduğunu iddia ettiği dönemde ... Genel Müdürlüğünün arkasında bulunan otoparkta bilet gişesinde çalışmakta olduğunu, dolayısıyla diğer davada öne sürdüğü talepler ile bu davaya konu ettiği talepler dikkate alındığında, hesaplarında bu kadar yüklü miktarda işlem olmasının hayatın olağan akışına aykırı olduğunu, ayrıca davacı tarafın, 24/02/1998 tarihinde ikame ettiği diğer davadan evvel, müvekkili bankaya başvurarak hesaplarının akıbetini sormadığını, hesap hareketleri ile ilgilenmediğini, tüm bu nedenlerle davanın öncelikle kesin hüküm bulunması nedeniyle dava şartı yokluğundan; bunun kabul görmediği takdirde zamanaşımı nedeniyle; bunun da kabul görmemesi halinde ise esastan reddini talep etmiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİNİN KARARININ ÖZETİ:

İlk Derece Mahkemesi 20/11/2025 tarihli, 2025/46 Esas - 2025/737 Karar sayılı kararında;

".....Buna göre, davacı ...'in, davalı ... Anonim Şirketi nezdinde açmış olduğu hesaplardan, bir kısım mevduatını çekmek istediğinde hesaplarındaki meblağların çekilmiş olduğu ve hesaplarının da kapatılmış olduğunun sözlü olarak bildirilmiş olduğu ve fakat yazılı olarak başvurularına yanıt alamadıkları gerekçesiyle ... Anonim Şirketi aleyhine Kadıköy 5. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 1998/134 esas sayılı dosyası ile açılan alacak davasının, aynı mahkemenin 2000/126 karar sayılı ve 21/02/2000 tarihli kararı ile 59.691.394.355,00-TL üzerinden kabul edildiği, davalı bankanın temyizi üzerine Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 03/10/2000 tarihli, 2000/436 esas ve 2000/7435 karar sayılı kararı ile; "bankanın Kızıltoprak Şubesi kayıtları üzerinde doğrudan inceleme yaptırılarak alınacak rapor sonucunda davacı adına açılan hesapların varlığı ve dayanaklarının araştırılması, savunmada belirtildiği gibi

bu hesapların fiktif olup olmadıklarının saptanması, her bir işlemin kökenine inilerek gerçekliğinin ve geçerliliğinin belirlenmesinden sonra uyumsuzluğun bu çerçevede çözümü” istenerek ve ayrıca istem aşıl原因 olarak karar verildiğine işaretlerle bu yönden de hükmün bozulduğu, bozmaya uyularak yapılan yeniden yargılama sonucunda Kadıköy 5. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2000/1108 esas, 2004/1356 karar sayılı ve 28/12/2004 tarihli kararı ile 1.000.000.000,00-TL üzerinden davanın kabulüne karar verildiği, davalı tarafından temyiz edilen bu kararın da Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2005/2787 esas, 2006/2492 karar sayılı ve 13/03/2006 tarihli kararı ile; “... davacının alacağının bu davada talep edilen miktarın üzerinde olduğu anlaşılmış olup davacının alacağının tamamına yönelik saptamanın açılacak ek davada yapılacak inceleme ile belirlenebileceği ...” gerekçesiyle onandığı, akabinde davacı tarafça Kadıköy Asliye 1. Ticaret Mahkemesinin 2006/457 esas sayılı dosyası ile fazlaya ilişkin haklar saklı tutularak yeni bir dava açıldığı, mahkemenin 2010/872 karar sayılı ve 30/11/2010 tarihli kararı ile davanın kısmen kabul edildiği, davalının temyiz itirazları üzerine; "davacının ıslah talebine karşı davalının yaptığı zamanaşımı savunmasının incelenip değerlendirilmesi ve sonuca göre bir karar verilmesi gerekirken, bu konuda hiçbir karar verilmemesi doğru görülmemiş" gerekçesiyle Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2011/5137 esas, 2013/6845 karar sayılı ve 04/04/2013 tarihli kararı ile hükmün davalı yararına bozulduğu, bozma nedeniyle yapılan yeniden yargılama sonucunda yerel mahkemece bozmaya uyularak dosyanın, İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2013/801 esas sırasına kaydedilerek yargılamaya devam olunduğu, mahkemenin 10/12/2013 tarihli, 2013/801 esas ve 2013/394 karar sayılı kararı ile "yasal anlamda ıslah söz konusu olmadığından zamanaşımı itirazının reddine" karar verilerek davanın kısmen kabulüne karar verildiği, davalının temyiz itirazları üzerine bu defa Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 27/02/2017 tarihli, 2017/210 esas ve 2017/1109 karar sayılı kararı ile kararın bozulduğu, bozma gerekçesinde, davacının 01/04/2008 tarihli dilekçesinin, dairenin 04/04/2013 tarihli, 2011/5137 esas ve 2013/6845 karar sayılı ilamı ile ıslah dilekçesi olarak kabul edildiğinin belirtildiği, yerel mahkemenin bozmaya uyma kararının, davalı yönünden usuli kazanılmış hak olarak değerlendirildiği, "01/04/2008 tarihli ıslah dilekçesindeki taleplerin nitelikleri ayrı ayrı gözetilerek davalının zamanaşımı itirazının değerlendirilmesi" gerektiğinden bahisle kararın bozulması üzerine dosyanın, mahkemenin 2019/119 esas sırasına kaydedildiği, yapılan yeniden yargılama sonucunda yerel mahkemece bozmaya uyularak, 27/01/2021 tarihli, 2019/119 esas ve 2021/92 karar sayılı kararı ile davanın kısmen kabulüne karar verildiği, temyiz olunan bu kararın Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 27/06/2022 tarihli, 2021/5547 esas ve 2022/5298 karar kararı ile onandığı, davalının karar düzeltme talebinin de yine Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 23/02/2023 tarihli, 2022/6245 esas ve 2023/1076 karar sayılı kararı ile reddedilmesi üzerine kararın kesinleştiği anlaşılmıştır. Eldeki mahkememiz dosyasında davacı tarafça, yargılamalar esnasında diğer hisse senetleriyle birlikte 1560 adet ... hisse senedinin kendilerine ait olduğunun tespit edildiği, kesinleşen yerel mahkeme kararında diğer hisse senetleriyle birlikte bu hisse senetlerinin de 03/07/2006 dava tarihi itibarıyla aynen iadesi ıslah yoluyla talep edilmiş ise de, yalnızca müstakil bir talep olması nedeniyle taleplerinin reddedildiği gerekçesiyle 1560 adet ... hisse senedinin, 03/07/2006 tarihi itibarıyla bedelli/bedelsiz sermaye artırımları da eklenmek suretiyle aynen iadesi talep edilmiştir. 6098 Sayılı TBK'nun 146. maddesi gereğince, kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça, her alacak on yıllık zamanaşımına tabidir (Mülga 818 Sayılı Borçlar Kanunu m. 125). Davacı tarafça daha önce açılan davalar dikkate alındığında, davacının ilk dava olan Kadıköy 5. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 1998/134 esas sayılı dosyasında ... hisselerini dava konusu etmediği anlaşılmaktadır. Yine Kadıköy Asliye 1. Ticaret Mahkemesinin 2006/457 esas sayılı dosyası ile açılan davada başka hisse senetlerinin dava konusu edildiği, ... hisselerinin dava konusu edilmediği, 02/10/2007 havale tarihli bilirkişi raporunda davacının 1560 adet ... hissesini talep etme hakkı bulunduğunun tespit edildiği, davacı tarafça dosya kapsamına sunulan 01/04/2008 tarihli

ıslah dilekçesi ile 1560 adet hisse senedinin aynen idesinin talep edildiği, bu anlamda davacının, dava konusu hisse senetlerini talep edebileceğini öğrendiği tarihin en geç 01/04/2008 olduğu, eldeki davanın 21/01/2025 tarihinde açılmış olduğu dikkate alındığında 10 yıllık zamanaşımı süresinin çoktan geçtiği açıktır. Davacı tarafın, dava konusu hisse senedini davalı bankaya tevdi ettiği dikkate alındığında, davacı ile davalı banka arasında bir bankacılık sözleşmesi kurulduğu sabittir. Dava dilekçesindeki anlatımlar ve daha önce açılan davalar dikkate alındığında, bu sözleşmenin kurulduğu, yani davacının hisse senetlerini davalıya tevdi ettiği tarihin Kadıköy 5. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 1998/134 esas sayılı dosyası kapsamında açılan dava tarihi de gözönünde bulundurulduğunda 1998 veya daha öncesi bir tarihe ait olduğu anlaşılmaktadır. Bu anlamda da aradan geçen zaman dikkate alındığında 10 yıllık zamanaşımı süresinin dolmuş olduğu açıktır. Söz konusu hisse senetlerinin davalı bankaya tevdi edilmesi dikkate alınarak, davalının sebepsiz olarak zenginleştiği varsayıldığında da, 6098 Sayılı TBK'nun 82/1. maddesi gereğince, sebepsiz zenginleşmeden doğan istem hakkı, hak sahibinin geri isteme hakkı olduğunu öğrendiği tarihten başlayarak iki yılın ve her hâlde zenginleşmenin gerçekleştiği tarihten başlayarak on yılın geçmesiyle zamanaşımına uğrayacaktır(Mülga 818 Sayılı Borçlar Kanunu m. 66'ya göre 1 yıl ve 10 yıl). Davacının, dava konusu senetlerin davalı bankada olduklarını öğrendiği tarih en geç 01/04/2008 tarihi olup, bu tarih üzerinden 2 ve 10 yıllık sürelerin geçtiği görülmektedir. Bu itibarla, davacı tarafça açılan davanın zamanaşımına uğramış olduğu değerlendirilerek, davanın zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmiştir.

Tüm bu nedenlerle davanın reddine ilişkin aşağıdaki gibi hüküm kurulmuştur." gerekçesi ile,

"1-Davacı tarafça açılan davanın zamanaşımı nedeniyle REDDİNE," karar verilmiş ve karara karşı davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulmuştur.

İLERİ SÜRÜLEN İSTİNAF SEBEPLERİ:

Davacı vekili istinaf dilekçesinde özetle; yerel mahkemenin zamanaşımı nedeniyle davanın reddine karar verdiğini, gerekçeli kararda TBK'nın 146. maddesindeki genel zamanaşımı ile aynı kanunun 82/1 maddesindeki sebepsiz zenginleşme zamanaşımı sürelerini hukuki dayanak yaptığını, oysa bu davada TBK'nın uygulanamayacağını gözden kaçırıldığını, bu ret gerekçesinin İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesi içeriğindeki bilirkişi raporlarını, kesinleşmiş gerekçeli kararı, referans verilen Yargıtay kararlarını, Anayasa Mahkemesi kararlarını, ... Tavsiye kararlarını görmezden gelmek ve hatta yok saymak niteliğinde olduğunu ve kaldırılması gerektiğini, yine yerel mahkemenin davanın maddi dayanağı olan İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2019/119 Esas sayılı dosyasını incelemediğini,

Bankacılık Kanunu'nun 62. maddesinin bankalara karşı, bankacılık işlemlerinden kaynaklanan olan her türlü alacağın 10 yılda zamanaşımına uğrayacağını belirttikten sonra, usul ve esaslar ile zamanaşımı hükmün nasıl uygulanacağını Kurul tarafından belirleneceğini hükme bağladığını, kurulda kısaca zamanaşımı yönetmeliği diye adlandırılacak Yönetmelik md.8 gereği, bankalara zamanaşımına uğrayacak veya uğramış alacakların sahiplerinin iadeli taahhütlü mektupla, ayrıca internet sitelerinde ilan edilmesi ve nihayetinde TMSF hesaplarına aktarılmasını öngördüğünü, huzurdaki somut olayda davalı bankanın sadece ıslah edilen kısım için 10 yıllık zamanaşımı süresinin geçtiği definde bulunduğunu, ancak davalı bankanın zamanaşımı yönetmeliği gereği yapılması gereken usuli işlemleri yaptığını ve ıslah edilen kısma konu davacı alacaklarının TMSF'ye gelir kaydedilmek üzere TMSF hesaplarına aktarıldığını kanıtlamak zorunda olduğunu, yani davacı alacaklarının TMSF'ye gelir kaydedildiğini ispatlamadan zamanaşımı definde bulunmanın davacı alacaklarını eksik borç niteliğinde olduğu ve halen davalı bankanın uhdesinde bulunduğu anlamına geleceğini, kaldı ki Bankacılık Kanunu mad. 62'de öngörülen

zamanaşımının hukuki sonuçlarının bu olmadığını,

Söz konusu davada TBK değil ve Bankacılık Kanunu'nun uygulanması gerektiğini, yanı sıra BDDK tarafından çıkarılan Mevduat ve Katılım Fonunun Kabulüne, Çekilmesine ve Zamanaşımına Uğrayan Mevduat, Katılım Fonu, Emanet ve Alacaklara ilişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümlerinin, özellikle 8.maddenin uygulanması gerektiğini, yerel mahkeme kararının bu nedenle de kaldırılması gerektiğini,

Yerel mahkemece gözden kaçırılan hisse senedinin bir mülkiyet senedi olduğunu, hisse senedinin vade içermeyeceğini, hisse senetlerinin bu niteliğinden ötürü; yani mülkiyet senedi olması ve vade taşınamaması nedeni ile zamanaşımına da tabi olmadığını, hisse senedinin bu özelliği karşısında, dava konusu hisse senetlerinin zaman aşımına uğradığını ileri sürmenin mülkiyet hakkına yapılan bir müdahale olarak kabul edilmesi gerektiğini, nitekim, Anayasa Mahkemesinin, bir hisse senedinin, belirli bir süre içerisinde sisteme kayıt ettirilmediği için yatırımcının elinden alınıp Yatırımcı Tazmin Merkezine devrinin, mülkiyet hakkına aykırı olduğunu tespit ederek, buna imkan veren Sermaye Piyasası Kanunun 13. maddesinin 4 numaralı fıkrasının bir bölümünü anayasaya aykırı bularak iptal ettiğini, Anayasa Mahkemesinin söz konusu iptal kararı nedeniyle Kamu Denetçiliği Kurumu'nun da, 01.12.2015 tarihli tavsiye kararı alarak, Sermaye Piyasası Kanununun iptal edilen hükümleri nedeniyle zarara uğrayan şikayetçinin mağduriyetinin ve zararının giderilmesi gerektiğine vurgu yaptığı,

Tüm bu açıklamalar ışığında dava konusu hisse senetlerinin birer mülkiyet senedi olduğunun, bu vasfından ötürü zaman aşımına tabi olmadığını tespitinin zorunlu olduğunu, bu tespitin doğal sonucu olarak 1.560 adet ... hisse senedinin aynen iadesine karar verilmesi gerektiğini belirterek ilk derece mahkemesi kararının kaldırılarak davanın kabulüne karar verilmesini talep etmiştir.

İSTİNAF SEBEPLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEREKÇE:

HMK'nın 355. maddesine göre istinaf incelemesi; istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak ve kamu düzenine aykırılık varsa re'sen gözetilmek suretiyle yapılmıştır.

Dava, 1560 adet ... hisse senedinin, 03.07.2006 tarihi itibarıyla bedelli/bedelsiz sermaye artırımları da eklenmek suretiyle aynen iadesi istemine ilişkindir.

Mahkemece, davanın zamanaşımı nedeniyle REDDİNE, karar verilmiş ve karara karşı davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulmuştur.

Somut olayda davacı taraf, Davalı banka nezdinde döviz, TL ve menkul kıymetler hesabının olduğu ve bu hesaba birikimlerini yatırdığını, bir gün hesabında bulunan paraların ödenmesi için davalı Bankaya başvurduğunda paraların çekilmiş olduğu bilgisinin kendisine verildiğini, bunun üzerine Kadıköy 5. Asliye Hukuk Mahkemesinde 1998/134 E. Sayılı dosyası ile davalı Banka nezdinde bulunan döviz, TL ve menkul kıymetler hesaplarının ve banka hesabına yatırılan tutarların tespiti ve iadesi talepli dava ikame ettiğini, işbu davanın Yargıtay 11. HD 2005/2787 E. 2006/2492 K. sayılı 13.03.2006 tarihli kararı ile onandığını, bunun üzerine bakiye alacakları için Kadıköy 1. Asliye Ticaret Mahkemesi 2006/457 E. (Yeni Esas: İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesi 2019/119 E. 2021/92 K.) Sayılı dosyası ile dava ikame ettiğini, işbu davada ıslah dilekçesi ile 1560 adet ... hisselerini de alacak talebine eklediğini, buna mukabil Mahkeme tarafından "..dava dilekçesinde yer almayan ... ait 1560 adet hissesin aynen iadesi talebinin de eklendiği belirlenmiş, ıslah yoluyla, müstakil yeni bir talebin eklenemeyeceği, bu talebin mesmu olmadığı" gerekçesi ile talebinin reddedildiğini, İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2019/119 E. 2021/92 K sayılı kararının temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 11. H.D.nin 2021/5547 E. 2022/5298 K. sayılı 27.06.2022 tarihli kararı ile onandığını, hisse senedinin bir mülkiyet senedi olduğunu,

zaman aşımına uğramayacağını, işbu sebeple 1560 adet ... hisse senedinin, 03.07.2006 tarihi itibarıyla bedelli/bedelsiz sermaye artırımları da eklenmek suretiyle aynen iadesine karar verilmesi talep etmiştir.

Mahkemece,davacı ile davalı banka arasında bir bankacılık sözleşmesi kurulduğu ve 6098 Sayılı TBK'nun 146. maddesi gereğince 10 yıllık zamanaşımı süresi ile sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre de, zamanaşımı sürelerinin dolduğu gerekçesi ile davanın zamanaşımından reddine karar verilmiş ise de, somut olayda, davacının talebi alacak istemine ilişkin olmayıp 1560 adet ... hisse senedinin aynen iadesi istemine ilişkindir.

Dava konusu ...'nın 1990 tarihinde ...'de işlem görmeye başladığı, davaya konu olan hisse senetleri bir sermaye piyasası aracı niteliğinde olup SPK tabidir. 2499 sayılı SPK m.3/b'de sermaye piyasası araçları menkul kıymetler olarak tanımlanmıştır. Bu hükmeye göre menkul kıymetler ortaklık ve alacaklılık sağlayan belli bir meblağı temsil eden yatırım aracı olarak kullanılan dönemsel gelir getiren misli nitelikte seri halde çıkarılan ibareleri aynı olan şartları Sermaye Piyasası Kurulunca belirlenen evraklardır. Hisse senetleri de menkul kıymet özelliğine sahip olan yatırımcının emrine halka açık anonim ortaklar tarafından halka arz ve diğer SPK öngördüğü şekilde sunulan Merkezi Kayıt Kuruluşunca kayda alınan, borsada alınıp satılan menkul kıymetlerdir. (doktrindeki bir esere atıf)

Dolayısıyla dava konusu hisse senedi borsaya kote edilmiş menkul kıymetlerdendir. Hisse senedinin mülkiyeti yatırımcıya ait olup banka veya aracı kurumun malvarlığına dahil olmaz .

Bu durumda mahkemece, taraf delillerinin toplanıp gerektiğinde bilirkişi incelemesi de yaptırılarak taraflar arasındaki hukuki ilişkinin saklama sözleşmesi mi, yoksa işlem aracılığı sözleşmesi mi olduğu, dava konusu hisse senetlerinin davalı bankada ne amaçla bulunduğu tespit edilip buna göre dava konusu hisse senedinin aynı hak niteliğinde olup olmadığı, TMK, TBK., TTK, SPK. Ve Bankacılık Kanunu hükümleri de değerlendirilecek davacı talebinin zamanaşımına uğrayıp uğramadığının değerlendirilerek sonucuna göre davalı tarafın zamanaşımı defii konusunda karar verilmesi gerekirken eksik inceleme ve yetersiz gerekçe ile yukarıdaki şekilde karar verilmesi yerinde görülmemiştir.

Sonuç itibarıyla; davacının istinaf başvurusunun kabulü ile, ilk derece mahkemesi kararının 6100 Sayılı HMK'nun 353/1-a6 maddesi uyarınca kaldırılmasına, dosyanın mahkemesine iadesine karar vermek gerekmiştir.

HÜKÜM : Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Davacının istinaf başvurusunun KABULÜ ile;

İstanbul 8. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 20/11/2025 Tarih ve 2025/46 Esas - 2025/737 Karar sayılı kararının HMK'nın 353/1-a6 maddesi uyarınca KALDIRILMASINA, dosyanın mahkemesine İADESİNE,

2-Harçlar Kanunu gereğince istinaf eden davacı tarafından yatırılan istinaf kanun yoluna başvurma harcının hazineye gelir kaydına,

3-İstinaf eden davacı tarafından yatırılan istinaf karar harcının talep halinde davacıya iadesine,

4-İstinaf başvurusu için yapılan yargılama giderlerinin esas hükümle birlikte ilk derece mahkemesince yargılama giderleri içinde değerlendirilmesine,

5-Dairemizce verilen kararın mahiyeti gereği İİK'nın 36/5 maddesi uyarınca icranın geri bırakılması için yatırılan teminat var ise talep halinde teminatı yatıran ilgili tarafa iadesine,

6-Kararın ilk derece mahkemesince taraflara tebliğe gönderilmesine,

Dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda 09/07/2026 tarihinde HMK'nın 362/1-g maddesi gereğince kesin olarak oy birliğı ile karar verildi.